ל) [ער המסממ בעת], ל) [חגיגה טו:], ג) נ"א א"ר אמי, ד) תענית כד:

ע"ש ברכות כ. ע"ש.

ו) [טהרות פ"ב מ"ח],ז) [עוקלי פ"ב מ"ח],

י) נשוקה פיצ מי מן, ה) מגילה ח: ערכין טו:, ט) נצ"ל ואמר ר"ן, י) לעיל

סט:, כ) [אבות פ"ו מ"ג], ל) בילקוט ח"ב סוף רמו תשמא הגירסא ולבסוף

קראו איש, מ) [שמות א], () [ויקרא כא], מ) רש"ל

מ"ו, ע) בס"ח: הס,

ו. וְאֶת בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר

ַרְבְּאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דְמִים וּמְרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וּמִרְמָה לֹא

וווילים נוו כו 3. וְשָׁם אִישׁ מֵעַבְּדֵי שָׁאוּל בִּיוֹם הַהוּא נֶעְצָר שָׁאוּל בִּיוֹם הַהוּא נֶעְצָר

לְּאָנֵי יְיָּ וּשְׁמוֹ דּאַג לְפָנֵי יְיָּ וּשְׁמוֹ דּאַג הָאֲדֹמִי אַבִּיר הָרֹעִים אֲשֶׁר לְשָׁאוּל:

4. וַיּאמֶר הַפֶּלֶךְ לְדוֹיֵג [לְדוֹאֵג] סֹב אַתְּה וּפְגַע

בָּבּהְנִים וַיִּסֹב דּוֹיֵג [דּוֹאֵג] הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַע הוּא הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַע הוּא

בַּכֹּהֲנִים וַיָּמֶת בַּיוֹם הַהוּא

שְׁמֹנִים וַחֲמִשְּׁה אִישׁ נשַא אַפּוֹד בָּד:

מַה תִּתְהַלֵּל בְּרֶעָה הַגְּבּוֹר חֶטֶּד אֵל כְּל הַיּוֹם: תהלים נב ג

ַהַּוּה. 6. וְלְרָשָׁע אָמֵר אֱלֹהִים מַה לְּךָ לְסָפֵּר חֻקִּי וַתִּשְׂא

ז. וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירְאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ: וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ:

בריתי עלי פיך:

שמואל א כא ח

. חהליח ו מז

. מהלים ור ח

יי. חהליח וה כד

שמואל א כא ח

בַּחֶרֶב אֶל חַלְלֵיהָם:

ואני אבטח בּרְ:

א ןמיי' פ"ט מהל' טומאת א [מייי פיים מהכי סוממת אוכלין הלי ג]: ב [מיי' פייא מהלי טומאת אוכלין הל' טו]: ג מיי' פ"י נ א ג מיי׳ פ״י מהל׳ טומאת לרעת הל׳ י:

מוסף רש"י ששוקל כל קלים וחמורים. לדרוש קל מחמור וחמור מקל לפי המשקולת של קל וחומר וחנינה במגדל (חגיגה טו:). ב הפורח באויר. הפורח באויר. י"מ שדורשין גובהו של למ"ד ודורשין בו כל זאת, וי"א מגדל דור המלגה. ולי נראה מגדל הפתוח לאויר גרסינן, יהן מהלכות אהלות, מגדל של ען שקורין משטיי״ר ועומד בפתח ופתחו פתוח לבקעה או לחלר שהוא אויר, . במסכת אהלות (פ״ד מ״א) ישנה משנה מגדל העומד ישנה נשום. כולי תגויי באויר (שם). כולי תגויי בגזיקין. לא היו גדולים בכל גמרא של ד' סדרים אלא במלמא בבי שלנו ורדרוח ב) או: למודם לא היה גדול אלא בסדר מיקין (תענית כד:). האשה שכובשת ירק בקדירה. שכובשור יו ק בקו יו זו. במסכת טהרות היא בפרק שני, גבי ידות מיירי, דקי"ל (עוקלין פ"א מ"א) כל ידות האוכלין אם נגעה טומאה בהן נטמא גם האוכל הלריך לידות, דיד מכנים ומוליא, כדאמריטן בהעור והרוטב (חולין קיח.) מכל האוכל . דידות שלהן טהורין, דכשהיא עולרת אותם דכשהיה עונרת חותם הידות משתברות וחי אפשר ליטול הירקות בידות שלהן, שנשמט ונפסק האוכל מן שנשנוט ונפטק המוכנ נק היד מחמת כבישה. כובשת, שול"ץ בלע"ז, עולרת שילא המשקה שלהן ויבשו, דרך אשה בכך כובשת ירק ממים שישתמרו לזמן מרובה. טהורים, העלים והקלחים (תענית בד:). ואמרי לה. כי מטא לאידן בפרק שני (לעוקלין מ"ח) זיתים טרפא, עלין שלהן דהיינו ידות (תענית שם). טהורים. הידות להכיא טומאה לאוכל, דתו לא חזי למיהוי בית יד (שם) שמוסקין זיתים עם העלין טומאה, כדאמרינן שהיד מביא טומאה על האוכל, לחחו נהן (ברכות כ.). הויות דרב ושמואל. כלומר טעם המשניות הללו קשה עלי ככל הקושיות שהיו שני רבותי מתקשין בהן בכל הגמ' (שם) או: ליה (חנווית כד:). **תלת סרי** ששה סדרים ומסכת עוקלין גם היא בי"ג פנים, כגון משנת רבי ור' חייא ומשנת בר קפרא ולוי ותנא דבי שמואל, והכי אמריטן במסי נדרים (מא.) רבי מתני

הרגו אל חלליהם. מיתות הרבה משמע שתלאוהו והציתו אש תחת יודע לדרוש בקל וחומר: במגדל הפורח באויר. מתג עליונה האליבה וחתכו ראשו ונפל לחוך האש. חלייה היינו חנק חחיכת הראש שלמעלה מן הלמ"ד מפני מה כפופה למטה. לשון מ"ר מפי השמועה. הרג כשנפל לארץ סקילה כשנפל לאור היינו שריפה: בר סלחין ופלפ. ור"ח לית ליה דר" סימאי דאתר לעיל וע"אן שלשה היו באותה עלה אם הוא טמא אם לאו. ל"א ג' מאות הלכות במגדל הפורח באויר

דמרטה בלטח ואיוב ויחרו דלר׳

סימאי בלעם חיה יותר מן מאתים יהרגו בני ישראל [בחרב] אל חלליהם אמר ועשר שנים דהא היה בעלת פרעה רב שקיימו בו ארבע מיתות סקילה ושריפה דכל הבן הילוד היאורה תשליכוהוש הרג וחנק א"ל ההוא מינא לר' חנינא מי דלרבי סימאי כל אותן מאתים ועשר שמיע לך בלעם בר כמה הוה א"ל מיכתב שנים שהיו ישראל בגלות מלרים עד לא כתיב אלא מדכתיב יאנשי דמים ומרמה מלחמת מדין חיה בלעם: הגירה. לא יחצו ימיהם בר תלתין ותלת שנין או בר תלתין וארבע א״ל שפיר קאמרת לדידי חזי תרגום של פיסחי: כד העל יתיה פנחם ליסטאה. שר לבא ואפילו לי פנקסיה דבלעם והוה כתיב ביה בר קטליה אחר כל המלחמה נקראת על שמו: בכולהו. מלכים והדיוטות: תלתין ותלת שנין בלעם חגירא כד קטיל לא מפיש ומדרוש. לגנאי: לבר יתיה פנחם ליסטאה א"ל מר בריה דרבינא מבלעם. דכל מה דמשכחת ליה לבריה בכולהו לא תפיש למדרש לבר לגנאי דרוש:ס (שמא יצא זה לתרבות מבלעם הרשע דכמה דמשכחת ביה דרוש רעה) לחחר שילח לחרבות רעה חמר ביה כתיב זרואג וכתיב זרוייג אמר ר' יוחנן ווי. לכך כתוב דוייג: א"ל הקב"ה בתחילה יושב הקב"ה ודואג שמא יצא זה לדואג והלא גבור אחה בחורה לתרבות רעה לאחר שיצא אמר ווי שיצא למה מחהלל. לספר לשון הרע על דוד: לא חסד סורה עליך. לא זה (סימן גבור ורשע וצדיק חיל וסופר) א"ר חכם בתורה אתה דכתיב (משלי לא) יצחק מאי דכתיב ימה תתהלל ברעה הגבור ותורת חסד על לשונה: מרלחים. חסר אל כל היום אמר לו הקב"ה לדואג שהרג נוב: עלי פיך. ולא בלב: לא גבור בתורה אתה מה תתהלל ברעה במחלה ייראו. הלדיקים היו יראים לא חסד אל נשוִי עליך כל היום וא"ר יצחַק שלא ילמד אדם ממעשיו של דואג שהולך וחוטא ומלליח: **ולבסוף.** כשמת בחלי ימיו ושב גמולו בראשו מאי דכתיב יולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי אמר לו הקב"ה לדואג הרשע מה לך לספר חוקי כשאתה מגיע לפרשת ישחקו: חיל בלע ויקיאנו. המתן מרצחים ופרשת מספרי לשון הרע מה אתה דורש בהם ותשא בריתי עלי פיך אמר ר' אמי אין תורתו של דואג אלא משפה ולחוץ עד שתשכח תורתו: אמר לפניו ומבטנו יורישנו אל. אל תמתין לו עד שתשתכח אלא תמהר ותשכיחנו: בי מדרשת. מאהל זה בית המדרש: ואמר רבי יצחק מאי דכתיב זויראו צדיקים ושרשך מחרץ חיים סלה. שורש וייראו ועליו ישחקו בתחילה ייראו ולבסוף שלו תכסח מארץ חיים דלא ישחקו וא"ר יצחק מאי דכתיב יחיל בַלע להוו ליה בנין רבנן: כל אומיום ויקיאנו מבטנו יורישנו אל אמר דוד לפני שבתורה. שהיה בקי בחסירות

לעשות כישוף להעמיד מגדל באויר כגוו שלש מאות הלכות בנטיעות קשוחין דחמרן בפירקין דלעיל (דף רב יהודה כו': לא סבירי. לא היו יודעין הלכה לפרשה כתקנה בטעמא: דלה פלהה להו שמעתפה כו'. שלה זכו לקבוע הלכה כמותן: ומתרגמינן לחלוטין. ואנן תנן לשון חלוטין גבי מצורע: אלופי. היינו רבי:

ל"ח במגדל הפורח באויר הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל

סת.). ולמורי נראה דה"ג שלש מאות הלכות במגדל העומד [באויר] ומשנה אחת באהלות (פ"ד משנה א) דמשתעי בהכי מגדל העומד באויר וטומאה בתוכה כלים שבתוכו טמאים וכן נראה לר': רבותא למבעא בעיי. וללמוד תורה רחמנא לבא בעי דהא בשני תורה אור השלם דרב יהודה כולהו תנויי בסדר נזיקין היה כל הגמרא שלהן לא הוה אלא בסדר מיקין שלא היו מרצין כל כך [לדרוש]: האשה שלובשת ירק בקדירה. לא אשכחתיה במסכת עוקלין: שלובשת ירק. בחומך או בציר טהורים דאין מקבלין טומאה ע"י עוקלין שאם נגע טומאה בשרשיו העלין טהורין שאין נעשין יד לעלין מאחר שכבשם שאין מניחין לשם אלא למראה: זיתים שלבשן בערפיהן. איתא במסכת עוקלין (פ"ב מ"א): טרפיהן. עלין שלהן טהורין הזיתים שאין נעשין להם בית יד להכנים להם טומחה: הויות דרב ושמוחל קח חזינת הכת. דלת הוה ידע מתי טעמא הן טהורין: תליסר מסיבסא. י"ג ישיבות שאנו עוסקין כולן במסכת עוקלין ויודעין אותה יפה ואפי׳ הכי בהסעי היו חסידים יותר ממנו דאלו

תהלים נב ח 8. חַיִּל בְּלַע רַיְקּאֶנּוּ מִבִּטְנוֹ יוֹרִישֶׁנּוּ אֵל: איוב כ טו איוב כ טו פ. גַם אַל יִהְצְךְּ לְנֶצַחִ. 9. גַם אַל יִהְצְךְּ לְנֶצַחִ יַחְתָּךְ חְיִּפְחָרְ מֵאֹהֶל וְשַׁרֶשְׁךְ מֵאֶרֶץ חִיִּים סֶלְה: תהלים גב ז 10. לִבְּרָ יָהָגָּה אֲיִמָה אַיֵּה ספֵר אַיַּה שׁקֵל אַיַּה ספֵּר אֶת הַמִּגְדָּלִים: ישעיהו לג יח ויאמֶר יְיָ אֶל שְׁמוּאֵל אַל תַּבַּט אֶל מַרְאַהוּ וְאֶל אַל תַּבַּט אֶל מַרְאַהוּ וְאֶל גבה קומתו כי מאסתיהו

בְּיַנִי לִּא אֲשֶׁר יִרְאָה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאָה לַעֵינַיִם נִייָ יִרְאָה לַלֵבָב:

וברב אולתו ישגה:

14. כִּי הִנֵּה רְחַקֶּיף יֹאבֵרוּ הִצְמַתָּה כָּל זוֹנֶה מִמֶּךֵ: חהליח עו כז

יָבְּהַיּתְינִיבְּיִרְים גַרִים וְתוֹשְׁבִים עַמָּדִי: ויקרא י יק. 16. וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלופִי וּמְיָדְעִיי:

אַלּוּפָּ וּבְּיֶּדְ עִי. תהלים נה יד 17. אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ .18 גם איש שלומי אשר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹבֵל לַחְמִי הְגָּרִיל עָלַי עָקַב:

תהלים מאי

וימירות: שוקל קלים וחמורים. הקב"ה רבש"ע ימות דואג אמר לו חיל בלע ויקיאנו אמר לפניו מבמנו יורישנו אל וא"ר יצחק מאי דכתיב יגם אל יתצך לנצח אמר הקב"ה לדוד ניתי דואג לעלמא דאתי אמר לפניו גם אל יתצך לנצח "מאי דכתיב
יחתך לנצח אמר הקב"ה לדוד ניתי דואג לעלמא דאתי אמר לפניו גם אל יתצך לנצח "מאי דכתיב
יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה אמר הקב"ה לימרו שמעתא בי מדרשא משמיה אמר
לפניו יחתך ויסחך מאהל ליהוי ליה בנין רבגן ושרשך מארץ חיים סלה וא"ר יצחק "מאי דכתיב
יאיה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים איה סופר כל אותיות שבתורה איה שוקל ששוקל כל קלים וחמורים שבתורה איה סופר את המגדלים שהיה סופר שלש מאות הלכות פסוקות במגדל הפורח באויר יא״ר ארבע מאה בעיי׳ בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר [ולא איפשם להו חד] אמר רבא רבותא למבעי בעיי 🤊 בשני דרב יהודה כולי תנויי בנזיקין ואגן קא מתנינן מובא 🤊 בעוקצין וכי הוה מטי רב יהודה 🕬 אשה שכובשת ירק בקדירה ואמרי לה יוויים שכבשן במרפיהן מהורים אמר הויות דרב ושמואל קא חזינא הכא ואנן קא מתנינן בעוקצין תלת סרי מתיבתא ורב יהודה שליף "יייאה ללבב ב 1.0 סייה ליבא, בעי דכתיב יוה' יראה ללבב 2.0 סייה ליבא, בעי דכתיב יוה' יראה ללבב לבודייה ליבא הקב"ה ליבא, בעי דכתיב יוה' יראה ללבב לבודייה ליבאי ובריתו אמר רב משרשיא דואג ואחיתופל לא [הוו] סברי שמעתא מתקיף לה מר זוטרא מאן דכתיב ביה איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים ואת אמרת לא הוו סברי שמעתא אלא דלא הוה סלקא להו שמעתא אליבא דהלכתא דכתיב 20 סוד ה' ליראיו א"ר אמי לא מת דואג עד ששכח תלמודו שנא' 13 הוא ימות באין מוסר וברוב אולתו ישגה רב (אשי) אמר נצמרע שנאמר ייהצמתה כל זונה ממך כתיב התם יילצמיתות ומתרגמינן לחלומין ∞ותנן יאין בין מוסגר ומוחלם אלא פריעה ופרימה (סימן שלשה ראו וחצי וקראו) א"ר יוחנן שלשה מלאכי חבלה נזדמנו לו לדואג אחד ששכח תלמודו ואחד ששרף נשמתו ואחד שפיזר עפרו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ∞(א״ר) יוחנן דואג ואחיתופל לא ראו זה את זה דואג בימי שאול ואחיתופל בימי דוד וא״ר יוחנו דואג ואחיתופל לא חצו ימיהם תניא נמי הכי אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם יכל שנותיו של דואג לא היו אלא שלשים וארבע ושל אחיתופל אינן אלא שלשים ושלש וא"ר יוחנן בתחלה קרא דוד לאחיתופל רבו ולבסוף קראו חבירו ולבסוף קראו תלמידו בתחילה סקראו רבו בואתה אגוש כערכי אלופי ומיודעי ולבסוף קראו חבירו 17 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש ולבסוף קראו 6תלמידו 18גם איש שלומי אשר במחתי בו אוכל

הלכמא בי"ג פנים (ברכוח כ.) או: י"ג ישיבות איכא בהך ממא דגמרי מסכת שוקצון (תענית בה). שליף מסאגי. משום עיטי (שם). אין בין מוסגר ומורעט. מוסגר למצורע מוסגר למצורע מוסגר למצורע מוסגר להערכ שכלי ימי ההסגר ונראה צו סימני טומאה האמורין צו, אלא פריעה ופרימה. צגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע (מגילה ה). לא יחצו ימיהם. חלי ימיו של אדם שלשים וחמש, דכתיב (מהלים ל) ימי שטומינו בהם שבעים שנה (דעיל שטים). לא יחצו ימיה מכים שלי, כמו (דברים א) אנשים חכמים וידועים (אבות פיז מ־א).